

LXIII.

Forslag

til

A r v e l o v .

(Fremsat i Landstinget den 18. December 1946 af Justitsminister *Elmquist*).

Kapitel 1.

Slægtnings Arveret.

§ 1.

Stk. 1. En Arveladers nærmeste Slægtsarvinger er hans Afkom (Livsarvinger).

Stk. 2. Hans Børn arver lige. Er et Barn død, træder dets Børn i dets Sted og arver indbyrdes lige. Paa tilsvarende Maade arver fjernere Afkom.

§ 2.

Stk. 1. Har Arveladeren ikke efterladt sig Livsarvinger, arver hans Forældre og disses Afkom (Næstarvinger).

Stk. 2. Forældrene arver lige. Er en af Forældrene eller begge disse døde, træder deres Afkom i deres Sted paa samme Maade som ifølge § 1. Findes der intet Afkom efter den ene af Forældrene, arver den anden eller dennes Afkom alene.

§ 3.

Stk. 1. Er der ingen Arvinger efter §§ 1 eller 2, arver afdødes Bedsteforældre og deres Afkom.

Stk. 2. Fædrene og mødrene Arvinger arver hver Halvdelen og deler indbyrdes paa samme Maade som Næstarvinger ifølge § 2, Stk. 2.

Stk. 3. Er der kun Arvinger paa Faderens eller Moderens Side, arver disse alene.

§ 4.

Stk. 1. Hvis Arveladeren ikke efterlader sig Arvinger efter §§ 1—3, arver hans Oldeforældre og deres Afkom, dog ikke fjernere end Børnebørns Børn.

Stk. 2. Arven deles paa tilsvarende Maade som ifølge § 3.

Stk. 3. De i denne og foregaaende Paragraf nævnte Arvinger kaldes Fjernerarvinger.

§ 5.

Slægtskab mellem Fader og Barn udenfor Ægteskab begrunder kun Arveret, saafremt Faderskabet er fastslaaet paa den i Lovgivningen om Børn udenfor Ægteskab foreskrevne Maade.